

Τό Μυστήριο τοῦ Γάμου

Ἡ Ἐκκλησία, ἐνδιαφέρεται γιά ὅλες τίς περιπτώσεις τοῦ ἀνθρωπίνου βίου καί εὐλογεῖ ὅλες τίς ἐνέργειες τοῦ ἀνθρώπου καί, βεβαίως, καί τόν γάμο, διά τοῦ ὁποίου ἀναπτύσσεται ἡ οἰκογένεια καί διαιωνίζεται ἡ ζωή, ἀλλά καί γίνεται ὁ προθάλαμος τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Ὁ γάμος, δηλαδή ἡ κοινωνία τοῦ ἀνδρός μέ τήν γυναίκα μέ συνέπεια τήν γέννηση τῶν παιδιῶν, εὐλογήθηκε δύο φορές ἀπό τόν Θεό. Τήν μία, ἀμέσως μετά τήν δημιουργία τῆς Εὔας. Γράφει ἡ Παλαιά Διαθήκη ὅτι εὐλόγησε αὐτούς ὁ Θεός καί εἶπε: «αὐξάνεσθε καί πληθύνεσθε καί πληρώσατε τήν γῆν» (Γεν. α', 28). Βέβαια, κατά τήν ἐρμηνεία τῶν Πατέρων, ὁ Θεός εὐλόγησε τό ἀνδρόγυνο τήν ὥρα ἐκείνη, ἔδωσε τήν δυνατότητα νά προέλθουν ἀπό τό ἀνδρόγυνο τά παιδιά, ἀλλά αὐτό πραγματοποιήθηκε μετά τήν πτώση τοῦ ἀνδρογύνου. Γιατί ὁ τρόπος μέ τόν ὁποῖο γεννιοῦνται σήμερα οἱ ἄνθρωποι εἶναι καρπός καί ἀποτέλεσμα τῆς πτώσεως. Τήν δεύτερη φορά πού εὐλογεῖ ὁ Θεός τόν γάμο εἶναι κατά τήν διάρκεια τοῦ Μυστηρίου τοῦ γάμου. Ἀκριβῶς, ἐπειδή προηγήθηκε ἡ πτώση τοῦ Ἀδάμ καί τῆς Εὔας γι' αὐτόν τόν λόγο ὁ γάμος πρέπει νά περάσῃ μέσα στήν Ἐκκλησία καί νά εὐλογηθῇ, γιατί ὁ κόσμος πού εἶναι ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία εἶναι ὁ κόσμος τῆς πτώσεως καί τῆς φθορᾶς. Ἄλλωστε, ὁ Χριστός τό πρῶτο θαῦμα ἐπιτέλεσε στόν γάμο τῆς Κανᾶ, ὅπου εὐλόγησε τό νερό καί τό μετέτρεψε σέ κρασί, καί αὐτό φανερώνει ὅτι ὁ Χριστός μετατρέπει τήν βιολογική ἔνωση σέ εὐλογημένη σχέση.

Ὁ σκοπός τοῦ γάμου, ὅπως φαίνεται καθαρά μέσα στό Μυστήριο τοῦ Γάμου, εἶναι διπλός. «Ἴνα σωφρονῶμεν καί ἵνα πατέρες γενώμεθα». Ὁ πρῶτος σκοπός εἶναι ἡ σωφροσύνη. Ἐάν κανεῖς δέν μπορῇ νά ἀκολουθήσῃ τόν δρόμο τῆς παρθενίας, ὅπως τό ἔκαναν οἱ Ἀπόστολοι καί οἱ ἀσκητές, μπορεῖ νά ἀποκτήσῃ τήν ἀρετή τῆς σωφροσύνης, διά τῆς ὁποίας θεραπεύεται ποικιλοτρόπως ἡ ἁμαρτία καί τό πάθος τῆς φιληδονίας. Ὁ δεύτερος σκοπός τοῦ γάμου εἶναι ἡ γέννηση τῶν παιδιῶν, πού εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς ἀγάπης τῶν συζύγων, καί τά ὁποῖα παιδιά ὄχι ἀπλῶς διαιωνίζουν τήν ζωή, ἀλλά μποροῦν νά γίνουν μέλη τῆς Ἐκκλησίας καί ἅγιοι. Γι' αὐτό καί ὁ γάμος ἀποκαλεῖται «πατήρ

ἀγίων». Οἱ γονεῖς δὲν ἀποβλέπουν μόνον στήν διαιώνιση τῆς ζωῆς, ἀλλά στήν ἀνάδειξη ἀγίων.

Τό Μυστήριο τοῦ Γάμου ἔχει καταπληκτικές εὐχές, πού δείχνουν τόν σκοπό τοῦ γάμου, ὅπως τόν ἔχει προσδιορίσει ἡ Ἐκκλησία. Ἔχει ἀκόμη καί πολλά συμβολικά γεγονότα καί πράξεις, ὅπως τό δακτυλίδι, τό στεφάνι, τό νυφικό, τίς λαμπάδες, τό ποτήριο κλπ. Κάθε ἓνα ἀπό αὐτά ἔχει ὑψηλό καί βαθύ συμβολικό νόημα καί μεγάλη σημασία. Θά ἤθελα νά σταθῶ σέ ἓνα ἀπό αὐτά.

Στό τέλος τῆς τελετῆς γίνεται ὁ λεγόμενος χορός τοῦ Ἡσαΐα καί μαζί μέ ἄλλα τροπάρια φάλλεται καί τό τροπάριο «ἅγιοι Μάρτυρες οἱ καλῶς ἀθλήσαντες καί στεφανωθέντες πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν». Μάλιστα τοῦ χοροῦ προηγεῖται ὁ ἱερεὺς κρατώντας τό Ἱερό Εὐαγγέλιο. Αὐτό θέλει νά πῇ ὅτι τά βήματα τῆς ζωῆς τοῦ ἀνδρογύνου θά εἶναι μαρτυρικά, γι' αὐτό καί ἐπικαλούμαστε τίς πρεσβεῖες τῶν ἀγίων Μαρτύρων. Γιά νά μπορέση τό ἀνδρόγυνο νά βαδίση αἰσίως τόν δρόμο αὐτό ἀπαιτεῖται νά προηγῆται τῆς ζωῆς του ὁ Πνευματικός Πατέρας, ὁ ὁποῖος θά τοὺς καθοδηγῇ μέ τό Ἱερό Εὐαγγέλιο, δηλαδή μέ τίς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Ἄλλωστε, σέ ὅλα τά πράγματα ἀπαιτεῖται ἡ ὑπαρξη ἑνός εἰδικοῦ. Γιά τά ἀθλήματα χρειάζεται ὁ προπονητής καί ὁ διαιτητής, γιά τήν ἀπόκτηση τῆς ἀνθρώπινης γνώσης εἶναι ἀναγκαῖος ὁ ἐπιστήμονας, ὁ διδάσκαλος, ὁ καθηγητής. Γιά τήν θεραπεία τῶν σωματικῶν ἀσθενειῶν εἶναι ἀπαραίτητος ὁ θεραπευτής ἰατρός. Ἔτσι, καί στόν γάμο εἶναι ἀπαραίτητος ὁ Πνευματικός Πατέρας, ὁ ὁποῖος θά τοὺς καθοδηγῇ διακριτικά, σοφά, μέ πνεῦμα σοφίας καί διακρίσεως, χωρίς νά καταργῇ τήν ἐλευθερία τους.

Ἡ βοήθεια τοῦ Πνευματικοῦ Πατέρα δὲν περιορίζεται καί δὲν ἐξαντλεῖται σέ μερικές λεπτομέρειες τοῦ συζυγικοῦ βίου, ἀλλά κυρίως στό πῶς ὁ γάμος θά συνδεθῇ μέ τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας καί θά ἀντλή ἀπό αὐτήν δύναμη καί φωτισμό. Ἄλλωστε, ὅλα τά Μυστήρια ἔχουν σκοπό νά ὀδηγήσουν τοὺς ἀνθρώπους στήν θεία Εὐχαριστία, στήν θεία Κοινωνία, ἀφοῦ τό Μυστήριο τῆς θείας Εὐχαριστίας εἶναι τό κέντρο καί ὁ σκοπός ὅλων τῶν Μυστηρίων. Χωρίς τόν Χριστό κανένα πράγμα δὲν ἔχει ἀξία. Μέ τόν Χριστό, ὅλα τά πράγματα καί ὅλες οἱ στιγμές καί οἱ πτυχές τοῦ ἀνθρώπινου βίου λαμβάνουν νόημα καί σκοπό. Ἡ ἀγάπη τοῦ ἀνδρογύνου πρέπει νά ἐμπνευσθῇ ἀπό τήν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ πρὸς τήν Ἐκκλησία καί οἱ δυσκολίες καί τό μαρτύριο τοῦ γάμου πρέπει νά λαμβάνη δύναμη ἀπό τήν κένωση καί τήν θυσιαστική προσφορά τοῦ Χριστοῦ.

Ἐπίσης, ὁ Πνευματικός Πατέρας προσπαθεῖ νά ὀδηγήσῃ τήν ἀγάπη τῶν συζύγων καί γενικά ὅλη τήν οἰκογενειακή ζωή πρός τήν πνευματική ἀγάπη καί τήν ζωή τοῦ πνευματικοῦ γάμου, τήν βίωση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ὅπως τό τονίζουν πολλές παραβολές πού εἶπε ὁ Χριστός. Μέσα ἀπό τήν προοπτική τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ καί μέσα στό πνεῦμα τῆς θείας Εὐχαριστίας, ὁ γάμος ἀποκτᾶ νόημα καί σκοπό. Τό πῶς θά γίνη αὐτό εἶναι θέμα τῆς διαθέσεως τοῦ ἀνδρογύνου, ἀλλά καί τῆς σοφίας τοῦ Πνευματικοῦ Πατέρα.

Ἄς εὐχηθοῦμε καί ἄς ἀγωνισθοῦμε ἡ ζωή μας νά ἀγιάζεται ἀπό τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, κυρίως ἀπό τήν ἴδια τήν Βασιλεία τοῦ Θεοῦ.